

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5061/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ГП „ПЕМИР“ из Кикинде, кога заступа Миодраг Марићевић, адвокат из ..., против тужених АА из ..., и ББ из ... (као законских наследника иза смрти тужене ВВ), чији је пуномоћник Јасмина Лисул, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3162/2019 од 19.06.2020. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3162/2019 од 19.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3162/2019 од 19.06.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3162/2019 од 19.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди П 346/18 од 03.09.2019. године у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка, којом су тужени обавезани да тужиоцу исплате динарску противвредност износа од 5.408,52 евра по средњем курсу на дан исплате са каматом Европске централне банке од 03.06.2019. године и да му накнаде трошкове поступка од 124.513,00 динара са каматом од извршности до исплате. Захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ из ... је поднео посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер су побијане пресуде у складу са правилима о обавези наручиоца за исплату преосталог дела уговорене вредности изведених радова по

закљученом уговору о грађењу и прихваћеном предрачуну, у смислу чл. 630. и 635. ЗОО. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни као редовна.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде из уговора о грађењу поднета је 14.12.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 5.408,52 евра.

Како је у овом имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела очигледно испод 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић